

Bemærkninger til forslaget

Kirke og stat bør efter forslagsstillernes opfattelse være adskilte institutioner. Verdslige opgaver bør ligge i verdsligt regi og religiøse i religiøst regi. I Danmark er religionsfriheden sikret i grundloven. Ikke desto mindre gives den danske folkekirke en række privilegier.

En følge af den – ofte særdeles hysteriske – indvanderdebat er, at det hyppigere og hyppigere hævdes, at »Danmark er et kristent land«. Det er blevet et stående mantra i debatten, der synes at have kristen genoprustning som modtrækket mod konkurrencen fra andre religioner. Enhedslisten ønsker ikke at blive gjort til part i en strid mellem forskellige religiøse retninger og mener ikke, svaret på vor tids udfordringer består i at styrke den ene eller anden eller tredje religion. Tværtimod understreger de religiøse slagsmål behovet for at føre verdsliggørelsen af det danske samfund til bunds. Demokratiet blev etableret blandt andet ved at trænge kirkens dominans tilbage. En konsolidering og uddybelse af demokratiet forudsætter, at man fører processen videre og konsekvent adskiller kirke og stat.

Samfundet bør bekende sig til fuld religionsfrihed og -lighed, herunder selvfølgelig retten til ikke at være religiøs. Samfundet bør understrege, at religion er en privatsag, og at en sammenblanding af kirke og statsmagt er utilstedelig. En sådan sammenblanding ses i dag i en række lande, heriblandt beklageligvis Danmark. Skal man med nogen vægt kunne imødegå krav fra eksempelvis islamiske fundamentalister om en islamisk stat, er det nødvendigt gøre op med de »kristne elementer« i den danske stat og dermed folkekirkens særstatus og på den måde klart markere, at religion og politik er to forskellige ting, som bør holdes adskilt.

Folkekirkenes særstatus har altid repræsenteret en diskrimination af mennesker, som har en anden tro end den evangelisk-lutherske. I takt med, at andre trosretninger vinder større indpas, bliver denne diskrimination stadig mere åbenlys og stadig flere mennesker diskrimineret. Også derfor er det nu på høje tid at få sammenblandingen af staten med et bestemt trossamfund bragt til ophør.

Kirkeskatten

Folkekirken må efter forslagsstillernes opfattelse opkræve kontingenter på linje med alle andre foreninger og indhente offentlige tilskud på linje med disse. Staten bør udelukkende yde støtte til bevarelse af kirker og genstande af almen fredningsmæssig, kulturel og historisk interesse.

Kristendomsundervisningen afskaffelse til fordel for fag om livsanskuelser

Kristendomsundervisning skal efter forslagsstillernes opfattelse sløjfes fra skolens skemaer. Faget skal erstattes af et fag, der inddrager alle livsanskuelser, både religiøse og ikke-religiøse. Gamle græske filosofier, oplysningsfilosofi, menneskerettigheder og andre forestillinger, som har haft afgørende betydning for Danmarks demokratiske udvikling i dag, sættes i skammekrogen i folkeskolen og er noget, folk først stifter bekendtskab med i gymnasiet eller sågar først i visse uddannelser i universitetssystemet.

Det bør være en del af den almene dannelse i folkeskolen, at eleverne stifter bekendtskab med et bredt udsnit af menneskesyn og livsanskuelser, herunder også de religiøse.

Konfirmationsforberedelse

I dag fastlægger kommunalbestyrelse og præster i forening, hvornår konfirmationsforberedelsen skal ligge. Den skal dog ligge inden for normal skoletid. Dette skal efter forslagsstillernes opfattelse bringes til ophør. Vil folk konfirmeres, må den slags foregå i fritiden. Et bestemt trossamfund – folkekirken – skal ikke have en privilegeret adgang til at flytte rundt på folkeskolens skemaer. Det er åbenlys diskrimination af andre trossamfund, og det medvirker til at skabe et socialt pres på elever af andre religiøse overbevisninger samt ikke-religiøse elever. Konfirmationsforberedelsen bør ligesom alle andre religiøse aktiviteter foregå i fritiden. Og den danske folkeskole bør under ingen omstændigheder tildele en religiøs retning bestemte privilegier.